

som jeg har tænkt mig den. Altsaa, de ærede Herrer, som jeg nævnte, de ærede Medlemmer for Sorø, Frederiksværk, Fakse og Bjerre, udtalte deres Glæde og Tilslutning til den daværende Kultusminister, og det ærede Medlem for Holbæk, som var Ordfører for de 8, vilde dele denne Glæde, idet han ønskede Adgang til at udtale sin Glæde over, at den daværende Kultusminister havde erklæret sig villig til at overtage Koneilspræsidiets og Forsvarsministeriet i det ny Ministerium. Til at begynde med ønskede han at føje til — jeg staar her med et Papir, som er beskrevet af det ærede Medlem selv —, at det var under Forudsætning af, at den daværende Kultusminister i sin ny Egenskab vilde gennemføre en Forsvarsordning, der udelukker Københavns Landbefæstning og nedbringer Militæruddgifterne med et klækkeligt Beløb, f. Eks 20 pCt. Det var den Stilling, det ærede Medlem for Holbæk gjorde sig til Talsmand for, selvfølgelig i Overensstemmelse med de 8. Han frafaldt denne Tilføjelse, af hvilken jeg her har anført noget, og sluttede med at kræve delt Afstemning saaledes, at han udtalte sin Glæde i al Almindelighed, men forbeholdt sig at støtte eller falde i Ryggen, ganske som Tiden maatte gøre saadant bekvemt og ønskeligt. Men idet jeg fremholder dette Ændringsforslag, vil jeg gribe Lejligheden til — og det er fornødent — at sige, at i dette Krav om, at Forsvarsministeren skulde love en Forsvarsordning, der udelukker Københavns Landbefæstning og medfører Militæruddgifternes Nedgang med 20 pCt., have vi Baggrunden for det, som de kalde J. C. Christensens tabte Tro. Det er overfor det, at den ærede Koneilspræsident udtalte sig. Det var netop paa Baggrund af det, det ærede Medlem havde sagt mange Maaneder i Forvejen og havde fremsat i et offentlig Tidsskrift, at den højtærede Koneilspræsident udtalte: Skulle vi nu begynde en ny Æra, maa vi begynde under Forudsætning om Fællesskab, under Forudsætning om fælles Fodslag, og det vil jeg sige, at jeg har ikke Tro paa, at vi naa nogen væsentlig Nedgang i Militæruddgifterne, saa længe og saa vidt osv. osv. Denne Udtalelse fremkom netop paa Baggrund af det af det ærede Medlem for Holbæk offentlig Maaneder i Forvejen fremsatte Krav om en 20—25 pCt.s Nedgang i Militæruddgifterne og om, at man paa Forhaand skulde slaa fast som Program for Koneilspræsidenten paa Trods af, hvad der var gaaet forud ved Forsvarskommissionens Nedsættelse: Ned med dette og

ned med hint! Det var paa Baggrund af det, at den ærede Koneilspræsident udtalte sig, som han gjorde.

Men dette Forhold, jeg her drager frem, har ogsaa i anden Henseende Interesse. Vi se nemlig, at de Herrer stille Krav om Nedrivelse af Københavns Landbefæstning, og det er det samme, som de give Udtryk i deres Manifest af 26. Januar. Københavns Landbefæstning skal nedrives, men ikke Søbefæstningen. Det er altsaa et nyt Standpunkt, det, man gaar over til i Odense nogle Maaneder senere og stiller op paa Programmet der. Kravet om København som aaben By er et Standpunkt, de ikke havde under Ministerkrisen og ikke, da de udstedte deres Manifest af 26. Januar. Det er dokumenteret ved dette af det ærede Medlem for Holbæk skrevne Aktstykke, som jeg holder i min Haand. (*Anton Jensen*: Det er et gammelt Venstrestandpunkt!) Ja, det er saa gammelt, at det var for gammelt for de Herrer i Januar Maaned. Det har sin Interesse at faa det konstateret, idet vi derved hugge igennem adskilligt Væv, som vi have haft fremme i Diskussionen i Løbet af Sommeren.

Et Ord om Odenseprogrammet! Det ærede Medlem for Ringsted mente, at jeg ikke kunde nævne dette uden at bruge et Tillægs-Ord, der vidnede om min Følelse af Ubehag overfor det. Det er ikke Tilfældet. Jeg skal ikke komme dybt ind paa, hvorledes dette Program er blevet til, det har jeg udtalt mig om andetsteds. Men jeg skal blot nævne det, som jeg nu nys i en anden Forbindelse rørte ved, at Odenseprogrammet kræver København som aaben By og forudsætter en Hærorning, der kan karakteriseres som en Grænse- og Søpolitivagt, der skal varetage vore Neutralitetspligter. Og her vil jeg da rette et bestemt Spørgsmaal til et æret Medlem her i Salen, det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), Koneilspræsidenten i det forrige Ministerium. Under Ministerkrisen hørte vi jo Veklager over, at der ikke i det nuværende Ministerium sad Mænd som Hage og Jøhnke og det ærede Medlem for Højrup, det, at disse Herrer være erstattede med andre Mænd, var et uforkasteligt Vidnesbyrd om, at det ny Ministerium betød et Skridt til Højre. At det særlig skal være paa de militære Spørgsmaal, Skridtet til Højre er foregaaet, er ingen i Tvivl om. Maa jeg, da vi endnu have den Ære at have den tidligere Ministerchef i vor Midte, rette et Spørgsmaal til ham, for at vi kunne komme over en Uklarhed, for ikke at sige en urigtig Paastand, fra de Herrer Side.